

בש"פ 980/24 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 980/24

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: פלונית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט י' מינטקביץ) מיום 30.1.2024 בעמ"י 70032-01-24

בשם המבקשת: עו"ד דני בר דוד; עו"ד לורה בר אלון

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט י' מינטקביץ) מיום 30.1.2024 בעמ"י 70032-01-24, בגדרה התקבל ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט ג' ארנברג) מיום 29.1.2024 במ"י 66928-01-24.

2. המבקשת נעצרה ביום 28.1.2024 בחשד לתקיפת אחותה ואחייה. בית משפט השלום, בהחלטה תמציתית, הורה על שחרורה ללא תנאים, לאחר שמצא שאין הצדקה להמשך מעצרה. המשיבה לא השלימה עם החלטה זו והגישה ערר לבית המשפט המחוזי. הערר נדון מוקדם יותר היום, ובהחלטה שניתנה בתום הדיון הורה בית המשפט המחוזי כי יש לקבל את הערר בחלקו. בית המשפט המחוזי ציין כי נסיבותיה האישיות של המבקשת מורכבות

מאוד, אך עם זאת, חומר החקירה מלמד על חשד ברור כי המבקשת תקפה את אחותה ואת אחיינה. כן צוין כי מתעודה רפואית שנערכה בסמוך למעצרה עולה, כי היא מצויה במצב נפשי המשפיע על התנהלותה, וככל הנראה נמצא ברקע המעשים. בית המשפט המחוזי הוסיף כי צודקת באת כוח המבקשת בטענתה כי הפתרון למצבה צריך להינתן על-ידי שירותי הרווחה הקהילתיים, אולם לצד זאת, יש למצוא פתרון שיבטיח את ביטחונם של המתלוננים. לאור כל אלה קבע, כי המבקשת תשחרר ככל שתעמוד בתנאים הבאים: מעצר בית עד מחר בשעה 16:00 בכתובת שתימסר; הרחקה מהמתלוננים עד יום 7.2.2024 בשעה 16:00; ערבות עצמית בסך ₪ 2,000 ומסירת פרטי קשר. לצד זאת, נקבע כי ככל שהמבקשת לא תעמוד בתנאים שנקבעו, תובא לפני שופט מחר עד השעה 12:00. כן הורה בית המשפט המחוזי כי פרוטוקול הדיון יועבר לשירותי הרווחה של עיריית ירושלים, על מנת שיעשה מאמץ למצוא למבקשת פתרון.

3. בבקשה שלפניי עותרת המבקשת להשבת החלטת בית משפט השלום על כנה. לטענת באי-כוחה, המבקשת היא אישה ערירית המצויה במצב נפשי מורכב, היא אינה דוברת את השפה העברית, כספה מוחזק ברשות המתלוננים, ואין לה מכר אשר יוכל לספק לה חלופת מעצר בית או פתרון דיור חלופי לתקופת הרחקה מן המתלוננים. בנסיבות אלה, נטען כי החלטת בית המשפט המחוזי היא בבחינת "גזירה שלא ניתן לעמוד בה", וכי המשך מעצרה של המבקשת, ולחלופין הרחקה מהמתלוננים, מחמירה עמה באופן בלתי מידתי.

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, וכן בהחלטות בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. חרף ההבנה למצבה המורכב של המבקשת, לנוכח עיתוי הגשת הבקשה שלפניי, בשעות הערב, לנוכח נימוקיו של בית המשפט המחוזי, ובהינתן שדיון בעניינה של המבקשת קבוע למחר בשעות הבוקר (ככל שאמנם לא תשחרר לחלופה), לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות של בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (ראו: בש"פ 5678/18 מדינת ישראל נ' שבו, פסקה 11 (26.7.2018); בש"פ 2714/21 רצון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.4.2021); בש"פ 2092/22 ואקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.3.2022)). כפי שניתן ללמוד מהחלטת בית המשפט המחוזי, הדיון הקבוע למחר נועד לבחון את יכולתה של המבקשת לעמוד בתנאי השחרור שנקבעו לה. חזקה על בית המשפט המחוזי שיבחן את כל טענות המבקשת וייתן להן את המשקל הראוי.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ' בשבט התשפ"ד (30.1.2024).

שׁוֹפֵט